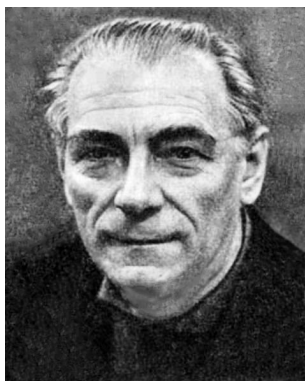

В. В. Волинець

Кондратенко Віктор Андрійович

КОНДРАТЕНКО Віктор Андрійович (27. 01(09. 02). 1911, Харків – 10. 08. 1987, Київ) – письменник, кінодраматург. Член СП (1940) та СКін (1958) СРСР. Літ. премія ім. О. Фадєєва СП СРСР (1974). Заслужений діяч культури Польщі (1978). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Навч. у Харків. ІНО (1929–30), закін. Київ. танк. тех. училище (1940). Відвідував літ. студію Будинку укр. літераторів ім. В. Еллана-Блакитного. Працював на заводі «Електросталь» (Харків, 1930); військкором г. «Красная армия» (1934–40); у ж. «Советская Украина» (1945–56); нач. Упр. з виробництва фільмів Міністерства культури УРСР (1957–64); гол. ред. ж. «Радуга» (1965–74). Був секр. оборон. секції (1941), очолював військ.-художню комісію (1975–86) СПУ. Писав російською мовою. Друкувався у харків. періодиці від 1927, а також у г. «Правда», «Комсомольская правда», ж. «Пограничник». Від 1941 осн. тематика творчості – героїзм рад. людей під час 2-ї світової війни. У фронт. віршах – віра в перемогу, вищість і незнищенність люд. духу. Автор зб. «Стихи» (Х., 1934); зб. нарисів «От Збруча до Сана. Записки военного корреспондента» (К., 1940); кн. «Фронтвые очерки», «Полковник» (обидві – Уфа, 1942); поет. зб. «Кровью сердца» (1946), «Гвардейцы» (1950), «Великое время» (1952), «Дороги наступления» (1953), «Восход солнца» (1975; усі – Київ); романів «Курская дуга» (К., 1960; 1966; 1970; 1975; 1991; Москва, 1967; 1973), «Полюшко-поле» (Москва, 1971; 1977; К., 1991), «В отблеске гроз» (К., 1986); повістей «Через черную топь» (К., 1979; Москва, 1983), «Без объявления войны» (1981), «Внимание: “Молния”!» (1983), «Мальчики “Грома”» (1985; усі – Київ); сценаріїв х/ф «Фортеця на колесах» (1960, реж. О. Ленціус), д/ф «Генерал Ватутін» (1975, реж. О. Косінов), «Генерал Кирпонос» (1977, реж. Л. Букін; усі – Київ). Романи К. «Останній комендант» (1968), «Вторгнення» (1970; обидва – Київ) переклав із російської мови Ф. Скляр. У ж. «Радуга» надруковано добірку віршів «Надежное

крыло» (1987, № 1) та розділ із незаверш. роману «Главный удар» (1991, № 3).

Рекомендована література

1. Логвиненко М. Від сценарію до поезії // КіЖ. 1975, 4 верес.;
2. Носкова А. Є. Вірність темі (про воєнну прозу Віктора Кондратенка) // РЛ. 1978. № 7;
3. Чалмаев В. Отблески пламени. Военно-патриотическая тема в советской литературе. Москва, 1978;
4. Мусієнко О. Ратописець // Пересвіти: Портрети, повість. К., 1985;
5. Хорунжий А. Віктору Кондратенко – 75 // ЛУ. 1986, 13 лют.;
6. Шабатын П. О Викторе Кондратенко // Радуга. 1996. № 3–4.

Бібліографічний опис:

Кондратенко Віктор Андрійович / В. В. Волинець// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4700>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).